

Velešínský ZPRAVODAJ

ŘÍJEN
2004

VOLBY DO ZASTUPITELSTEV KRAJŮ A SENÁTU PARLAMENTU ČR

Volby do zastupitelstev krajů a Senátu parlamentu ČR se konají ve dnech, kterými jsou pátek a sobota 5. a 6. 11. 2004. První den voleb začíná hlasování ve 14.00 hodin a končí ve 22.00 hodin, druhý dne voleb začíná hlasování v 8.00 hodin a končí ve 14.00 hodin.

Hlasování probíhá ve stálých volebních okrscích.

Okrsek č. 1 se nachází na městském úřadu a patří do něj ulice: Kaplická, Na Vrších, Ke Kozákům, náměstí J. V. Kamarýta, Zahradní, Krumlovská, V Domkách, Latrán, V Úvoze, U Přehrady, K Malši, U Přelozky, Dolní, Nad Cihelnou a Nová.

Okrsek č. 2 je v zasedací místnosti KINA, a do něj spadají ulice: Družstevní, Školní, Nádraží, Skřidla, Chodeč, Bor, Na Hvízdalce, Sídlíště 376-389, 465-466, 504-505, Na Humnech.

Okrsek č. 3 je v základní škole a tam spadají ulice: Dělnická, Strahovská, U Hřiště, Tovární, Budějovická, Šumavská, U Lesa, Sídlíště 374-375, 457-464, 506-508 a Holkov.

Volič je povinen prokázat při hlasování totožnost o státním občanství ČR, a to občanským průkazem nebo cestovním pasem. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství, nebude mu hlasování umožněno.

Volič, který nebude moci volit do Senátu parlamentu ve volebním okrsku, v jehož stálém seznamu je zapsán, vydá MěÚ na jeho žádost voličský průkaz. Volič může požádat písemným podáním opatřeným úředně ověřeným podpisem, doručeným nejpozději však 7 dnů přede dnem voleb nebo osobně do okamžiku uzavření seznamu voličů tj. do 16,00 hod dne 3.11.2004.

Volič může také požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů městský úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena.

DK

UKLIĎME SVĚT VE VELEŠÍNĚ - Podzim 2004

Celosvětovou akci "Ukličme svět" není asi třeba nikomu zvlášť objasňovat. Ve Velešíně má již mnohaletou tradici a pokaždé se jí účastní velké množství dobrovolníků. Velkou pomocí je pořádání "svozových dnů" městem [Velešín](#).

Tyto svozy odpadu umožňují občanům zbavit se zdarma nežádoucího odpadu, který by mnohdy skončil v lesích, stokách a na černých skládkách v okolí našeho města. Tentokrát jsou svozové dny v termínech avizovaných v minulém čísle Zpravodaje: tj. 2. říjen (sobota) - proběhl sběr železa a papíru a 9. říjen (sobota), kdy se bude sbírat nebezpečný a netříděný odpad.

A znovu upozorňujeme, že odpad je nutno připravit k odvozu nejpozději do 8.00 hod ráno v sobotu. Jakékoliv další vynášení odpadu po této hodině zkomplikuje odvoz, nebo odpad nebude odvezen vůbec, neboť svoz je koordinován operativně (trasy a počet jízd) právě podle stavu do 8.00 hod.

V průběhu října a listopadu se připojí místní kluby, spolky i organizace a pomohou uklidit svěřené úseky ve městě i okolí. Přidělování jednotlivých úseků bude mít na starosti Sportovní komise. Zájemci o spolupráci se mohou spojit s jejím předsedou ing. Milanem Prokešem.

Pozor! ÚVR ČSOP vyhlašuje pro tento podzimní termín soutěž o: "Nejkurióznější úlovek a nález". Nálezce a úlovek se vyfotografuje s pytlkem na kterém je logo "Clean Up the World". Podrobnosti jsou uvedené na návratce u přiděleného úseku.

ČSOP poskytuje každoročně zdarma pytle s logem a malé odměny pro děti (brožura Vlk se vrací).

Základní škola vyrobí v rámci výtvarné výchovy ručně malované plakáty na téma "Ukličme svět a životní prostředí". Sledujte plakátování. Věřím, že se podzimní kolo vyvede stejně jako jarní a že odlehčíme našemu městu o nemalé množství nepořádku.

Pytle na odpad budou připraveny k vyzvednutí na místech: MěÚ p. Mikeš, kancelář KIC pí. Růžičková a Na Hvízdalce 503 - Růžičkovi.

Zavázané pytle s rozříděným odpadem můžete shromažďovat u "hangáru" vedle čističky.

Pokud budete mít problémy nebo dotazy, volejte 602 461 616.

Všem kdo se připojí předem děkuji.
Za ZO ČSOP - Jiří Růžička

Z PAMĚTÍ PANA M. KRŽKA - DÍL XIII.

PLAVBA VORŮ

Po Malši se plavívalo dříví jako vory až do Budějovic. Plavba byla nepravidelná, závislá jednak na připravenosti vorů na horním toku Černé, přítoku Malše, ale především na dostatečné zásobě vody v rybnících k tomu zřízených. Vydátná dešťová období plavbě vorů přála. V takových případech se voda v Malši zvedla a připluly první vory na hladinu nad jezem u Kozáků. Voraři vytáhli ze "šlajsny", tj. propustě uprostřed jezu, asi čtyři klády, a tím po silném proudu vody vor za vorem hladce proplul a nabral rychlost pro plavbu pod jezem.

Jako kluci jsme se chtěli svézt na vorech, strach ale zápasil s vyhlídkou na dobrodružství. Hrdost kluků však zvítězila a na jezu jsme skočili na vor. Někteří voraři to neměli rádi, byli ale vpředu u kormidla nebo vzadu, u brzdy, tedy dost daleko, a teď zrovna neměli čas na nic jiného, než starost, aby vor dobře projel a nerušeně pokračoval dál. Hned pod jezem se musel předák silně opřít o kormidlo a tlačít předek voru doleva, aby nenarazil na pravý skalnatý břeh. Taky se stávalo, ale bylo to zřídka, že došlo k nárazu - pak byl malér. Bylo to tak : Jez u Kozáků měl vyjimečné postavení. Zde byla po celé dlouhé plavbě až do Budějovic jediná hospůdka Ryneše. Stávalo se, že poslední vory udělaly zastávku na dlouhé hladině pod jezem. Vory přivázali ke kovovým kruhům, zakovaným do skály pod Dlužským kopcem. Voraři zašli do hospody na svačinu a na pivo. Vedou se řeči, pivo teče a chutná, ještě jedno - a - mezitím voda uteče. Když se pak voraři odhodlají pokračovat v plavbě, dojde pod jezem k pohromě na kamenech koryta řeky. Předek voru drhne o dno řeky, mohutná masa dřeva jej tlačí dopředu, není ale dost vody a předák už nestačí zavést čelo voru do středu řeky, strašná síla je tlačí ku břehu, kde se zastaví. Další tabule voru dokonají zkázu, každá se přikloní na opačný břeh, než ta před ní, houže, které spojují tabule praskají, or havaruje. A co teď? Nepomáhá ani sakrování, ani nevybírává slova vorařů. Vor se musí spravit, je to práce na několik dní. Až teprve, když je vor spravený, objednájí si voraři dávku zvýšené vody a pokračují v plavbě po řece. Jako kluci jsme nechápali tu vzniklou škodu, měli jsme jen podívanou.

Pokud se nám při průjezdu vorů jezem povedlo naskočit na vor, nechali jsme se svézt až pod mlýn, kde vor dřel o břeh. Tam jsme vyskočili a utíkali znovu k jezu stihnout další svezení. Vory měly deset až patnáct tabulí - článků, ty měly v přídi šíři 1,5 m až 2 m, vzadu byly širší, asi 3 m. Tabule byly mezi sebou spojeny houžvemi. Přední díl tabule měl hlavy klád prosekané do otvoru, kudy procházel spojovací kůl. Zadní díl tabule měl postranní kládyspoutané a připojené k přednímu konci následující tabule, ale klády uprostřed byly volné.

Začátek voru byla tabule s kormidlem. Za ním stál předák a rukojetí dlouhého kormidla krájel vodu a tlačil předek voru do středu řeky, do proudu či ke straně, podle toho, jak se řeka zatáčela, kde nebyla skála a nehrozily balvany. Tam, kde to vyžadovala situace, pískl předák na zadáka na předposlední tabuli voru, a ten hodil do otvoru tabule brzdu, tj. 2 - 3 m dlouhý kus dřeva, a ten držel za přidělanou houžev. Dřevo drhlo o dno řeky, a tím se vor zpomalil, narovnal, aby předek nenarazil. Předák se zadákem musel být sehraná parta.

Poslední vory propluly Malší 20. července 1938. Po okupaci pohraničí Němci nedovolili další vývoz dřeva ze zabraného území. Po válce již plavba vorů nebyla obnovena.

POLÍNKA

To slovo vyvolává představy, jako kdyby se na televizi zmáčknuł zvláštní kanál minulosti... Nedlouho před splavováním polínek na řece Malši přišli dělníci, na tabuli voru udělali věž a nahoře zavěsili kladku. Tabule prámu musela být dost široká, aby na ní mohlo stát asi deset dělníků. Každý měl v ruce konec lana opatřený kolíkem pro dvě ruce. Za ten všichni na povel parťáka tahali. Lana se v jednom místě sbíhala na velkém laně, a to vedlo přes kladku na vrhu dřevěné věže a zvedalo těžké železné kladivo, tzv. beranidlo. Tím se zatloukaly dřevěné piloty do dna řeky před šlajsnou (propustí) do dvou řad, aby se pak k nim připevnily plovoucí klády jako bariéra, která následně sváděla připlouvající polena do propustě. Byla to příprava na plavení polínek.

Na břehu hladiny u jezu si dělníci a lidé od dozoru nad jezem postavili z ulovených polen provizorní přístřešek jen na úkryt před deštěm a na zdřímnutí v noci. V tuto dobu přicházely jarní deště. A právě obvyklý vyšší stav vody v řece se musel využít k plavbě polínek. Slovo "polínko" nevyjadřuje přesně předmět splavování. Byla to polena sice metrová, ale silná, těžká dubová, smrková, borová, buková a buď kulatá, nebo již čtvrcená. Nás kluky zajímalo, jak je možné, že u hlídacích budky u jezu hořela na ohništi polena vytažená z vody, a někdy ještě zmoklá deštěm. Nikdy jsme na to nepřišli.

Z celého okolí byli najmuti lidé. Byli opatřeni háky na konci tyče dlouhé čtyři až pět metrů. Jejich úkolem bylo jen odpichování polen od břehu do prostředka řeky, do proudu, a to hlavně tam, kde řeka vytvářela záhyby, víry, prostě zadržovala polena.

Jednou jsem byl svědkem, jak několik lidí z doliny v noci pod mlýnem spěšně napichovalo plovoucí polena při břehu, vytahovalo je na břeh a odnášeli je pod pilu, kde je zahrabali do pilin. Po měsíci si lup rozdělili, rozřezali a spálili. Jistě to

dobře hořelo.

Den, kdy polínka dorazila k jezu u Kozáků, byl obvykle znám předem. Zpravidla to bylo v úterý, kolem druhé hodiny odpoledne. To jsme my, kluci, pádili ze školy z [Velešína](#) rovnou k řece. Museli jsme zastihnout první připlouvající polínka. To uspokojilo duši kluka. Samozřejmě, že jsme si také vypůjčili ve mlýně tyčku s hákem a pilně odráželi polínka ode břehu.

EXKURZE DO PRAHY

Dne 14. 9. 2004 se konala exkurze 9. tříd velešínské školy do Prahy. Vše začalo v 6.00 h před kinem. Přijel pro nás autobus s ochotným řidičem panem Markem. Všichni jsme se naskládali na sedadla a byli jsme plni energie a touhy vidět Národní divadlo. Cesta ubíhala poměrně rychle, a tak nás ani nepřekvapilo, když se z úst pana učitele Ondřícha ozvalo: "Tak zlobidla, budeme vystupovat."

Autobus nás vyložil pár metrů od Národního muzea, kde nás čekala prohlídka minerálů. Ale muzeum se otvíralo až v 10.00 h a my jsme tam byli v půl desáté. Po rozhodnutí učitelů nás čekal půlhodinový rozchod na Václavském náměstí. Socha sv. Václava byla v rekonstrukci, takže jsme mohli vidět jen jeho hlavu. To však nebylo jediné, co náš pohled upoutalo. Třeba na rohu Václavského náměstí je postaven Mc Donald a jeho zmrzlině s karamelom polovina z nás neodolala.

Desátá hodina odbila a my jsme se dostali do Národního muzea. Ve velké síni hned za vchodem nám p. učitelka Jaroslava Lieslerová rozdala papírky s úkoly. Odpovědi jsme našli v oddělení zvaném GEOLOGIE. Spatřili jsme zde různobarevné minerály, horniny, drahokamy, ale i různé velké diamanty a vítavíny. Všechny nás také upoutal velký krystal soli kamenné. Ve zbylém čase jsme si mohli prohlédnout další části muzea. Např. vývoj člověka či zoologii. Naše zraky utkvěly na obrovské kostře plejtváka. Čas se pomalu začal krátit a my jsme se přemísťovali zpět ke vchodu.

Další zastávkou v putování Prahou byly židovské synagogy. Vše začalo Maiselovou synagogou, kde se k nám přidal průvodce. V Pinkasově synagoze byla po stěnách napsána všechna jména židů naší země, kteří se za II. sv. války stali obětí holocaustu. Zde jsme také spatřili obrázky, které namalovaly děti v koncentračním táboře Terezín. Z Pinkasovy synagogy jsme přešli na starý židovský hřbitov. Zjistili jsme, že jsou zde lidé pohřbeni i ve dvanácti vrstvách. Ze země vyčnívaly náhrobky. Na hřbitově to bylo velmi zajímavé. Cestou do Španělské synagogy jsme ztratili šest žáků, které jsme objevili za rohem na Staroměstském náměstí.

A pak už následovala večeře v nám už známém bufetu Apetit. Na toaletách v secesním stylu se dívky a někteří chlapi převlékli do večerních rób a všichni jsme vyrazili k metru, které nás dovezlo před Národní divadlo. Bylo nádherné, zdobené zlatem a na průčelí byla trojspřeží - trigy. A poté nastala hodina H. Dveře ND se otevřely a my jsme vešli, byli jsme se podívat i na základní kameny, o kterých jsme se učili v dějepise. V šatně jsme si odložili batohy a šli jsme se posadit do hlediště. Měli jsme skvělý výhled a hra Naši furianti byla také pěkná. Viděli jsme i známé herce jako je třeba M. Donutil, V. Postránecký, J. Vinklář, J. Štěpnička a další. Nejvíc se nám líbil M. Donutil v roli prvního radního.

Po skončení divadla jsme se vydali k autobusu, ten jsme nemohli najít, ale vše se nakonec podařilo. Jako třešnička na dortu byl pohled na noční Prahu. Vše krásně osvětlené, no prostě nádherna.

Cestou domů skoro všichni spali nebo pozorovali cestu. Našli se i ti, kteří se velmi bavili a užívali si poslední hodiny exkurze.

V 1.00 hod. jsme přijeli do [Velešína](#) a všichni jsme se rozprchlí domů. Exkurze se nám moc líbila a máme na Prahu a její krásy hezké vzpomínky.

Za 9. třídy napsala Eliška Tvarohová

Další postřehy z exkurze:

Adéla Dychtlová o ND: Bylo tam nádherně, nic hezčího jsem ještě neviděla a ani neuvidím, všechno to bylo pozlacené a ta nádherná opona!

Marko Jovanovič: Nejlepší ze všeho bylo Národní muzeum. Ještě nikdy jsem neviděl takové velké sály na umístění takových malých kamínků.

Tomáš Jirský: Líbilo se mi Národní muzeum, protože mi přijde velice zajímavé, hlavně vycpaní savci a drahé kameny. Ze savců se mi nejvíce líbil vycpaný lední medvěd, z hornin nejvíce pískovec a z drahých kamenů diamant.

Darina Zámečnicková: Nejvíc jsem se z celého výletu těšila na večeři. Smažený sýr mi moc chutnal a chtěla bych si tenhle výlet i s večeří zopakovat!

Markéta Rajková: Nejvíce se mi líbilo v Národním divadle. Protože jsem spatřila mnoho známých herců a hra, kterou dávali, se mi moc líbila. V Národním divadle to bylo útulné a nádherně vyzdobené. Všichni byli tak krásně upraveni a myslím si, že v divadle je příjemné prostředí, které každého skvěle naladí.

Jan Tácha: V Praze mě nejvíc zaujalo Národní muzeum. Nevadí mi, že jsem tam byl potřetí, protože mě "nároďák" vždy něčím zaujme. Nejvíc se mi líbila zvířata, která byla sice vycpaná, ale jako živá. Ani kameny neunikly mé pozornosti. Nerosty, horniny, diamanty. Všechny jsou něčím zajímavé. Každý kámen má svoje kouzlo. Ne všechno o kamenech se dá zjistit na první pohled. Celkem jsem u kamenů strávil tři čtvrtě hodiny. Je to opravdu zajímavé a doporučuji každému, ať se tam alespoň jednou pojede podívat.

Krystýna Poslušná: Praha je moc krásné město, proto je mi zatěžko říci, co se mi líbilo nejvíce. Například Národní muzeum. Je to tak fantastické místo. Tolik překrásných věcí se v něm dá zhlédnout. I Židovské muzeum bylo velmi působivé. Dotklo se mě, kolik židů zemřelo za 2. sv. války. Nechápu, proč se ostatní lidé k Židům chovali tak ošklivě. Ale asi největším zážitkem pro mě bylo Národní divadlo. Krásné kombinace červené a zlaté. Samotné představení bylo na vysoké úrovni. Doufám, že se mi ještě někdy v životě podaří Národní divadlo navštívit.

E.B.

VZPOMÍNKU VĚNUJEME

Panu Pavlu Hoškovi, Sídlíště 374, zemřel 22.8.2004 ve věku 19 let.
Paní Marii Mikešové, Sídlíště 380, zemřela 29.8.2004 ve věku 68 let.
Paní Miloslavě Ticháčkové, Sídlíště 505, zemřela 9.9.2004 ve věku 74 let.
Panu Františku Holému - "Plaňákovi", Bor č.2, zemřel 16.9.2004 ve věku 73 let.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem příbuzným, přátelům, spolupracovníkům ze Základní školy [Velešín](#) a kamarádům za projevenou soustrast, květinové dary a účast na posledním rozloučení s naším drahým synem Pavlem Hoškem.

Rodina Hoškova

Z HISTORIE OSVĚTOVÉHO SPOLKU ŠUMAVAN

Vážení čtenáři Velešínského zpravodaje, počínaje tímto číslem, budu Vás na pokračování seznamovat s historií osvětového spolku Šumavan, který byl ve Velešíně založen roku 1919. Čerpat budu z příležitostného výtisku ke vzpomínkové slavnosti 50 ti letého trvání tohoto spolku. Zpracoval jej bývalý ředitel ZŠ Velešín, pan Rudolf Oldřich st.. Výtisků bylo pouhých 100 kusů a byly vydány 23.11.1969.

Určitě mnozí z vás starších tento výtisk doma mají, ale rádi se podělí s ostatními, kteří se také zajímají o kulturní a společenské dění ve Velešíně. Budete překvapeni, co všechno byli schopni a ochotni lidé ve [Velešíně](#) kdysi udělat pro zábavu svou i okolí. Bohužel se toto nadšení někam vytratilo a i doba je taková, že se lidé neumí bavit. Když už někam jdeme, čekáme, že nás někdo bude bavit. Ale abych nebyla nespravedlivá, je mezi námi několik nadšenců, kteří se neustále snaží něco pro dění ve Velešíně dělat. Ať jsou to spolky a agentury, které pro vás připravily např. program na pouť nebo Léto pod věží. Nově vzniklý spolek, který připravuje Promítání o [Velešíně](#), dále ochranáři, skauti nebo sportovní kluby, které mají ve Velešíně velice dobrou úroveň. Také v základní škole je několik nadšenců, kteří se věnují dětem nad rámec svých povinností a zapojují se do kulturního dění. Ale jedno nám tady pořád chybí - ochotnické divadlo. Přitom tradice tohoto divadla je ve Velešíně velká. Bohužel nemohu stále najít toho nadšence, který by se ochotnického divadla ujal. Pokud by si někdo z Vás na to troufnul, byla bych moc ráda.

V prvním díle se seznámíme s celkovou situací. Jak těžko vznikaly různé osvětové iniciativy. Díky panu řediteli Ondřichovi máme možnost trochu proniknout do historie spolků ve [Velešíně](#) a za to mu patří velký dík.

1. díl

Idea osvěty jako šíření vzdělání mezi lidmi byla jednou ze základních ideí pokrokových sociologických názorů 19. století a sehrála významnou úlohu při vytváření základního povědomí české a slovenské svébytnosti. Nadšenou a obětavou prací početných vrstev národní inteligence vědců, umělců i prostých lidí ve společném buditeckém úsilí, vznikla u nás tradice dobrovolné výchovné a vzdělávací práce, jejímž výsledkem bylo národní obrození. Z této tradice potom vycházely snahy všech nositelů progresivních snah ve svépomocných a vzdělávacích spolcích.

Počáteční etapa tohoto procesu měla zpočátku převážně jazykový ráz. Mezi buditeckou generaci, jejímž uznávaným vůdcem byl Josef Jungmann, patřil u nás J.V. Kamarýt.

Národní hnutí zapouštělo kořeny ve městech i na venkově. Hlavními organizačními formami se stalo ochotnické divadlo, vlastenecké kroužky, besedy, české plesy - byla to "Matice česká" a "Národní jednota pošumavská".

U nás v Jihočeském kraji dosahuje počet dělnických vzdělávacích spolků v roce 1897 ke 30 ti.

Do tohoto období a ještě před ně spadají počátky divadelnictví a osvětové činnosti. První záznamy ve staré školní kronice připomínají, že již roku 1865 byly hrány divadelní kusy a z výtěžku pořizovány knihy (v té době měla společná obecní a školní knihovna již 472 svazků).

Je dále zaznamenáno, že 26. prosince 1874 byly uvedeny na prkna ve škole dvě jednoaktové veselohry: "Fotografická dílna v Praze" a "Strašidla v ševcovské dílně" a jsou zapsána i jména herců. Za čistý výnos 30 zlatých byly zakoupeny fyzikální stroje pro zdejší školu.

Do této doby spadá založení zpěváckého spolku "Vlastimil". Jméno přijato po J.V. Kamarýtovi. Zakladatelem, duší spolku a prvním starostou se stal významný kulturní činitel tehdejší doby ve Velešíně, řídicí učitel Jan Mikyška. První velkou akci

spolku bylo zasazení pamětní desky J.V. Kamarýtovi na jeho rodném domě dne 20.srpna 1882. Slavnostním řečníkem byl dr. Aug. Zátka, vůdce Čechů z Českých Budějovic.

Hybnou silou všech kulturních akcí od dob J.V. Kamarýta v místě byli vždy studenti, kteří na prázdniny se vraceli do rodné obce.

V roce 1900 byl založen Odbor Ústřední matice školské Janem Mykiškou. Již před tím v roce 1893 Místní odbor Národní jednoty pošumavské, nechal pořídit skládací jeviště a byla hrána divadla u Pekočů.

Národní jednota pošumavská byla založena ve stejném roce také v [Netřebicích](#), jak o tom píše Alois Řežáb - řídicí učitel, ve svých vzpomínkách "V šumavském kraji". Přímých záznamů o činnosti NJP ve Velešíně není, ale z paměti Řežába vysvítá, že od roku 1893 do roku 1903, bylo provedeno odborem NJP v Netřebicích i okolí na 77 přednášek a kurzů pro občany. Tématem byly národní dějiny, literatura, historie místa a okolí, hygiena, školství a zeměpis.

Učitelé vykonali mnoho na poli národní osvěty a zvyšování kulturní i hospodářské úrovně na venkově.

První světová válka přerušila veškerou činnost. Když bylo již patrné, že konec monarchie je neodvratný, přichází student Josef Štěpánek. Dne 1. dubna 1918 a 20. května 1918 uvádí na scénu krátké aktovky: "Josefská tragedie", "Co dělat aby žáril" a "Manžel záletník".

V červenci 1918 přijíždí na prázdniny student práv F. Veselý a je nacvičena "Maryša", která byla sehraána 1. září 1918. Bylo však zapotřebí jeviště. To ve Velešíně bylo v majetku NJP, toho času uloženo u Pekočů v kuželně. Tyto trosky byly upraveny a přemalovány. Pro velký úspěch byla hra za týden opakována. Hned na to 28. září 1918 je uváděna další hra "Palackého třída 27". Bylo to o pouti. Tehdy došlo poprvé k tomu, že se v kostele při bohoslužbách ozvala na kůru místo rakouské - naše národní hymna: "Kde domov můj", kterou nečekaně zahrál a zazpíval František Ryneš, učitel. Brzy potom přichází slavný 28. říjen 1918 a vyhlášení samostatné Československé republiky a kulturní činnost se rozjíždí na plné obrátky. Protože zatím všechny akce byly neorganizované a vyskytly se pomluvy o machinacích s penězi, dochází 22.11.1918 k založení "Kroužku divadelních ochotníků" s 32 členy a předsedou Petrem Kotalem. Činnost kroužku byla rozdělena do tří oborů: divadelní, hudební, přednáškového a recitačního. Byla založena také kronika.

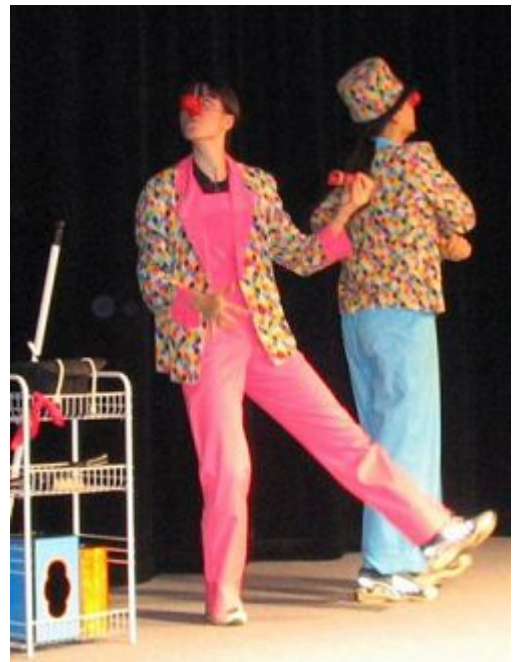
Pokračování příště...
HR, KIC

DUO FERNANDO - KLAUNI ANDULÍN A FERDULÍN

Tak tohle duo klaunů vystoupilo v kinosále ve [Velešíně](#) 14. září. Předvedli vystoupení pro nejmenší v klaunských kostýmech, ale i kouzelnická čísla s kouzelnou bednou pro větší děti. A také si diváci sami vyzkoušeli jak se dostat z provazů. A nebylo to vůbec nic lehkého.

Ale největší senzaci vzbudil klaun Ferdulín se svými zvířátky z balonků. Vyráběl pejsky, motýly, šneky, ptáčky a jiné. Děti se jich nemohly nabažit a ukápla nejedna slzička, protože se sem tam na někoho nedostalo. Tak snad možná někdy příště.

HR, KIC

SPORTOVNÍ KOMISE OZNAMUJE TERMÍNY SVÝCH PŘÍŠTÍCH SCHŮZEK:

20.10. v 16.00 hodin, 24.11. od 16.00 hod, 8.12. od 16.00 hod vždy v kanceláři místostarosty V. Mikeše na MěÚ. Zároveň zve všechny, kteří mají nějaký problém nebo dotaz, který se týká sportu ve [Velešíně](#), aby přišli na tyto schůzky a dotazy jim budou zodpovězeny.

Předseda sportovní komise ing. M. Prokeš

UPOZORNĚNÍ - KURZ SPOLEČENSKÉHO TANCE V ROCE 2005

Upozorňuji všechny zájemce o taneční, že nový kurz bude zahájen v lednu 2005. Přihlášky přijímám od června do konce listopadu 2004 v kanceláři v kině nebo na tel. číslo 380 331 003. Kurz povedou opět manželé Máčovi z [Českého Krumlova](#).

UPŘESNĚNÍ INFORMACÍ O PLACENÍ POPELNIC !

Upřesňuji informaci o placení popelnic z minulého čísla Zpravodaje:

Každý občan bydlící ve [Velešíně](#) (takže ne jen ten, který má trvalé bydliště ve Velešíně, tedy i ten, který bydlí např. v podnájmu a vytváří zde odpad) je povinen platit poplatek za likvidaci odpadů 350,- Kč / na 1 osobu. Nutno zaplatit do konce října.

Bližší vysvětlení podá místostarosta V. Mikeš.

VELEŠÍNSKÁ POUŤ A LÉTO POD VĚŽÍ

Snad mnozí z vás zaregistrovali, že letos se nám pouťové oslavy rozložily do celého víkendu.

V pátek 3. září byla pro děti na cvičišti kynologického klubu připravena "Pejskiáda". Děti viděly hodně z výcviku pejsků, naučily se bránit před útočícím psem a nakonec si zasoutěžily o mlsky a medaile a mohly si opéct buřty. Členům kynologického klubu patří veliký dík, protože v horkém počasí předváděli dětem ukázky v ochranných oblecích a na konci bylo vidět, že už toho mají dost jak psovodi, tak pejsci. Ale dětem se to moc líbilo a určitě si hodně poznatků odnesly.

V sobotu 4. září probíhal na několika místech ve Velešíně hudební festival. Týkalo se to Baru Jakub, Hospody u Layerů a Videoklubu 23. Všude jste mohli slyšet různé žánry a každý si určitě našel tu "svoji parketu". Za organizaci patří dík sdružení 2/4.

Souběžně s tím probíhalo na zahradě vinárny Zlatá Růže Léto pod věží. Skupiny Pouta a Eagles & Horses z Pardubic byly prostě super a perfektně na ně navázala velešínská skupina Fontanela. Poděkování patří rodině Švarců za vytvoření příjemného prostředí a L. Hrdličkovi za organizaci celého večera.

V neděli 5. září už nás čekal samotný pouťový program. Byli zde žongléři, kteří hráli i divadlo, pod kaštanem vyhrávala dechovka Jihočeští rodáci a Vít Marčík se svojí pohádkou Sněhurka a sedm trpaslíků, byl tou pravou "třešničkou na dortu" pro děti i dospělé.

Takže co dodat? Snad si každý našel tu svoji oblíbenou zábavu, počasí nám přálo a sem tam nějaký ten nedostatek nám snad prominete. A pokud někdo něco postrádal nebo by to udělal lépe, tak nám přijďte příští rok pomoci! Každý je vítán.

A jen tak na okraj, jednu reklamaci už mám! Strašně lidem chyběly okurky rychlokvašky!

Tak jestli někdo víte o nějakém zdroji, přijďte mi to povědět. Děkuji předem.

Hana Růžičková - KIC

VYHODNOCENÍ ANKETY O NEJHEZČÍ KVĚTINOVOU VÝZDOBU OKEN

Tuto soutěž jsme vyhlásili na jaře. Jelikož jsme po Velešíně našli pěkných oken více, rozhodli jsme se zveřejnit tři místa, která se nám líbila nejvíce:

Puričelovi, Nám J.V. Kamarýta 132, [Velešín](#)
paní Bolečková, Sidliště 375, Velešín
Mateřská škola - stará budova

Všem gratulujeme a jsme si vědomi toho, že jsou určitě ve [Velešíně](#) další šikovní pěstitelé kytiček. Tak snad příští rok.

Kulturní komise

KURZ PRO ZAČÁTEČNÍKY TAEKWON-DO ITF

V pondělí 27. září 2004 od 18:00 začíná v tělocvičně ZŠ ve Velešíně kurz pro začátečníky korejského bojového umění Taekwon-Do ITF. Tréninky budou probíhat každé pondělí od 18:00 do 19:00 hodin. Přihlásit se můžete ještě během celého měsíce října. Bližší informace o naší škole naleznete na internetové adrese velesin.taekwondo.cz

Těší se na Vás všichni členové Taekwon-Do školy [Velešín](#) ITF

PEJSKIÁDA ANEB ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

V pátek 3. září proběhla v areálu Základní kynologické organizace [Velešín](#) (jednoduše řečeno na cvičáku pod Cihelnou) akce pro děti. Pejsci nejprve předvedli, co nového se naučili. Například jak zdolávat překážky, běhat pro aportik, vyštěkat nebezpečnou osobu a na povel páníčka ji zadržet zuby, drápy :) O tom, že když se takový vycvičený hafan zakousne figurantovi do rukávu, se mohli přesvědčit i odvážlivci z řad dětských diváků. Součástí ukázky bylo i několik dobrých rad do života, jako například jak se máme zachovat při napadení psem.

Ale protože akce byla určená především dětem, tak následovala spousta soutěží a her o sladké ceny. A kdo nevyhrál žádnou tu dobrůtku (což se snad nestalo), tak si mohl spravit chuť alespoň dobře opečeným buřtíkem.

Doufáme, že se všem pejskiáda líbila a těšíme se na další akci.

SPORTOVEC VELEŠÍNA 2004

Zdá se to neuvěřitelné, ale prázdniny jsou za námi, září také a co nevidět bude tady konec roku 2004. Možná si teď říkáte, že je to opravdu ještě daleko, ale... Rádi bychom navázali na předchozí léta a i letos (vlastně příští rok) vyhlásili nejlepší sportovce [Velešína](#) za rok 2004. Moc rádi uvítáme jakékoliv nápady nebo připomínky. Protože po pravdě řečeno: po bitvě je každý generál, a nás pak trochu mrzí, když se až po celé akci (nominace, ceny, předávání, vlastní večer...) dozvídáme, že jsme to měli udělat jinak. Celá akce se začíná připravovat hodně dopředu, a pokud máte cokoliv na srdci, tak ven s tím už teď :)

Vaše nápady a připomínky můžete předat paní Růžičkové na Kulturní a informační centrum ve [Velešíně](#).

Hanka Císařová (Ondřichová)

LÉTO POD VĚŽÍ 2004 A VELEŠÍNSKÉ VINOBRANÍ

Letos se konal už pátý ročník folkového festivalku Léto pod věží. Ano vážení, je to k nevíře, ale podařilo se nám už po páté sežvat kapely z celé republiky a udělat si příjemné odpoledne na zahradě vinárny Zlatá růže. Což o to, sežvat kapely není až takový problém, organizačně se to dá taky zvládnout celkem v pohodě, ale každá legrace něco stojí a bez sponzorů to dnes opravdu nejde. A tak chci hned úvodem poděkovat stavební firmě Vlastimila Němce, bez jejíž finanční podpora bychom si mohli hrát maximálně sami. Samozřejmě nemohu vynechat ani našeho místostarostu V. Mikeše, který nám zprostředkoval setkání s f. V. Němce. Pánové, ještě jednou díky.

No a kteří krásní, mladí a úspěšní umělci nám letos nabídli své hlasy, nástroje a potažmo i obličej? Byli to tito a tyto :
Skupina Pouta (kdysi Poupata) z Pardubic.

Tato skupina již dlouhá léta hraje klasickou folkovou hudbu s příjemnými vokály a diváky jejich muzika hezky pohladila po okoralých duších.

Další skupina přijela pro změnu z Pardubic a jmenuje se Eagles & Horses (angličtinář hbitě přeloží jako Vrány a muly, jejich manažer Láďa Růža se nám sice snažil vnutit, že název kapely zní v češtině Orli a koně, ale co nám bude nějaký Pardubičák povídat, že...)

Eagles & Horses zahráli muziku, kterou já osobně mám velmi rád. Anglicky zpívané a česky hrané písně od geniálního melodika Johna Denvera. Moc hezké, moc. Původně jsme mysleli, že přijede i Veronika Zaňková, která s touto kapelou zpívala, ale jak nám Láďa Růža vysvětlil, po finále SuperStar už se Veronika ocitla v jiných finančních dimenzích. Což já osobně jí přeju, protože je to opravdu dobrá zpěvačka a úspěch si zaslouží. Je to i hezké děvče, ale pánové, nová a staronová zpěvačka E&H jsou taky šťabajzny.

A tak nám ten večer pěkně plynul a celý ho uzavřela, jako už tradičně, Velešínská Fontanela se svým hutným bigbitem. Chlapci jsou to taky pohlední, ale to mě nechává chladným. V jejich případě mě zajímala vyloženě muzika. A ta zraje jako víno. Jen tak dál, chlapci, jen tak dál.

Pátý ročník Léta pod věží se vydařil a to tak, že velmi. Počasí super, lidi super, kapely taky super, zvukař pan František Kropík si lebedil, protože zvučit profíky je radost. No a já jen doufám, že se nám podaří příští rok celou akci ještě vylepšit.

Ještě malou vsuvku - chápu velešínské dámy, že byly uneseny luzným zjevem blondatého zpěváka z Pardubic, ale podívejte - i ve [Velešíně](#) je dost sympatických chlapců, byť bývalých blondáků. A navíc, o Pardubácím se říká, že jsou feťáci, že prý žerou perník...?!

Před několika lety jsem byl v tehdy ještě fungujících Masných krámech v Českých Budějovicích. Bratr mě pozval na cimbálovou muziku Starý Hradišťan. Přiznávám, že závěr večera mi dodnes uniká, neboť vražedná kombinace slivovice, piva a vína udělala své. Ale co mi utkvělo v paměti napevno, byla krásná moravská muzika a úžasné nasazení muzikantů. Od té doby jsem měl někde vzadu v hlavě usazenou myšlenku, že pozvu nějakou cimbálovou do Velešína.

Asi před měsícem, když jsme dávali dohromady s Jardou Švarcem Léto pod věží, jsme chodili po zahradě a já uviděl na zdi se pnoucí žalostný keřík psiho vína. A bylo to. Uděláme ve Velešíně vinobraní! Slovo dalo slovo a s pomocí Hanky Růžičkové z KIC [Velešín](#) (díky Hanko za podporu a pomoc), jsme vinobraní zrealizovali. Pozvali jsme Cimbálovou muziku z Mlotic na 24. 9. 2004. Náš původní záměr byl uspořádat tuto akci venku na zahradě, ale tentokrát nám počasí nepřálo a museli jsme sáhnout k prostorám vinárny Zlatá růže.

Kdo nepřišel, udělal obrovskou chybu. Vinárnou Zlatá růže zněla více než pět hodin krása nesmírná. To, co ti kluci z Moravy předváděli, bralo dech. Jejich výkony jak pěvecké (zkuste přeřvat natřískanou hospodu), tak muzikantské (jak jsem se posléze dozvěděl, jsou to téměř všichni samouci), mi naháněly krásnou husí kůži. Splnil jsem si sen a doufám, že Cimbalovou kapelu z Milotic uvidíme a uslyšíme příští rok ve Velešíně na II. Velešínském vinobraní zas.

DRUŽBA S DOLNORAKOUSKÝM MĚSTEČKEM OTTENSCHLAG

Město [Velešín](#) v rámci svazků měst a obcí POMALŠÍ navázalo družbu s Dolnorakouským městečkem Ottenschlag. Po zdvořilostní výměně informací o obou partnerských městech mezi starosty, zaujalo naše rakouské přátele TAEKWON-DO resp. Škola Taekwon-Do ITF Velešín, která figurovala na sportovním a kulturním seznamu města Velešína. Následoval mail starostovi s pozváním na Letní slavnosti Ottenschlagu a s prosbou, zda by sebou nepřivezl také "TAEKWON-DO".

Stalo se a 25.7.2004 úderem osmé hodiny ranní překročila hranice na Dolno Dvořištském přechodu tři auta z [Velešína](#): jedno "starostenské" (starosta a místostarosta) a dvě Taekwon-do školy (4 dospělí, 8 dětí a juniorů) naložené střešními taškami a dřevěnými deskami. V deset hodin celou výpravu přivítali představitelé obce Ottenschlag a začalo se s prohlídkou městečka, které čítá na 1200 obyvatel. První v pořadí byl zámek, využívaný jako učňovské středisko, kde na nás čekalo "malé pohoštění", dále pak sportovní kolbiště. Na konec poledního programu byl oběd v obřím stanu, za úžasného randálu dechové hudby, která poté když jsme se objevili, zahrála na počest českou polku. Po řízečku následovala ještě prohlídka základní školy, kterou navštěvuje cca 200 dětí. Úžasný byl poznatek s tělocvičnou! V Ottenschlagu mají hned dvě - jednu menší a jednu větší, tak na úrovni naší základní školy. Ale nejdůležitější byla starostova informace: "O prázdninách si přijde zacvičit kdo chce a jak chce. Tělocvična je otevřena celé prázdniny". A zbůhdarma rozhodil rukou po ploše, kde byly volně přístupné, poskládané míče na kopanou, basket a všemu vévodil magnetofon.

Trochu odbočím, nevím jak ostatní školy Taekwon-do, ale u nás ve [Velešíně](#) máme o prázdninách vždy půst s tělocvičnou. Až letos jsme se vše rozhodli řešit přes zastupitele města, ale paní ředitelka byla neoblomná: nikde to není zvykem, aby o prázdninách byla otevřena tělocvična základní školy. Celé dva měsíce se uklízí!!! Už se těším až v září bude můj dobok stejně čistý před tréninkem i po tréninku. A co teprve chodidla! Byrokracie kvete i v našem mladém demokratickém státě a to i mezi těmi, které vychovávají naši mládež.

Ale zpět k ukázce. Hlavně na těch mladších se začala projevovat únava a tak jsme opustili základní školu a vrátili se zpět na slavnosti, kde v 15.00 začala ukázka Taekwon-Do ITF, prezentovaná naší školou. Nutno poznamenat, že v Ottenschlagu bylo skvělé publikum a vyhecovalo nás k maximálním výkonům, o čemž svědčí i koňár na mém stehně z matsogi z vlastním synem. A to jsem zdůrazňoval-lehce a technicky! Nakonec nám publikum připravilo bouřlivé ovace a museli jsme se jít dvakrát "děkovat".

Rozloučili jsme se z našimi rakouskými přáteli a uháněli k domovu. Jen jsem po cestě pořád přemýšlel o jejich organizaci, pořádku, který vládne a i národní hrdosti. Protože nebudme idealisté, víme jak se někteří rakouští občané chovají u nás. Ale u nich to jde a funguje to.

"převzato z webových stránek TAEKWON-DO ITF"

MĚSTSKÁ KNIHOVNA VELEŠÍN - ŘÍJEN - TÝDEN KNIHOVEN

"Doteky krajiny" - prodejní výstava obrazů Mgr. Renaty Hechtbergerové se uskuteční v Městské knihovně [Velešín](#) od 4. 10. - 21. 10. 2004

Výprodej vyřazených knih /5 - 10,- Kč/ - od 4. 10. - 14. 10. 2004 ve výpůjčních hodinách knihovny

Internet pro seniory zdarma - 5. 10. 2004 od 15.00 hodin, výuku a instruktáž povede Szabová V. - vedoucí knihovny

Prominutí upomínek čtenářům, kteří se opozdili s vrácením knih - od 4. 10. - 7. 10. 2004

V.S.

KINO VELEŠÍN

PROGRAM KINA VELEŠÍN NA MĚSÍC ŘÍJEN

Připravujeme na listopad :

Správce statku, Kráčejí skála, Presumpce nevinny, Princ a já, Český sen, Hříšný tanec 2, Stepfordské paničky, Třináctka, Matka, Život s Helenou, Táta na plný úvazek

Upozornění: rezervované vstupenky je nutno vyzvednout nejpozději 15 minut před začátkem představení, jinak budou prodány !!!

KULTURNÍ PROGRAM VE VELEŠÍNĚ NA MĚSÍC ŘÍJEN 2004

Čtvrtek 14.10. od 18.00 hodin

Vstupné: 50,- Kč

FOLKCLUB

V zasedací místnosti v Kině ve [Velešíně](#) (bočním vchodem okolo baru RELAX). Chceme navázat na tradici folkových večerů, které mnozí z vás pamatují. Jako první host vystoupí Pavla Marianová, členka slavné folkové skupiny Klíč z Prahy. Pokračování večera bude již z místních zdrojů. Zahraje vám J. Bartizal a L. Hrdlička. Novinkou bude to, že na každém folkclubu se nám představí některé z šikovných a odvážných dětí, které bude chtít předvést, co umí.

Hledáme šikovné děti, které chtějí vystoupit na veřejnosti s tím, co umí (zpěv, hra na hudební nástroj, přednes básniček, pohybové kreace atd.)

Věkové hranice nejsou stanoveny. Přihlásit se můžete na tel. číslo 380 331 003 nebo v kanceláři v Kině u p. Růžičkové nebo na tel. 606 403 971 u p. Hrdličky.

Těšíme se na vás !

Sobota 16.10. 16.00 hodin

Vstupné: 40,- Kč

"KAŠPÁREK A LOUPEŽNÍCI"

V sále Kina ve [Velešíně](#) zahraje pohádku pro děti vám již známé ochotnické divadlo z [Hořic na Šumavě](#).

Připravujeme na listopad

Pozor změna !

Vystoupení J. Šípa a J.A. Náhlovského "Sanatorium" se překládá na 5. listopadu 2004 (pátek).

Předprodej vstupenek zůstává nezměněn, začíná 1. října 2004.

Ceny vstupenek: důchodci 200,- Kč, ostatní 250,- Kč.

Předprodej na tel. číslo 380 331 003, v kanceláři kina každé pondělí a středu od 8 do 17 hodin nebo v pokladně kina vždy 1 hodinu před promítáním.

Nová služba v pokladně kina [Velešín!!!](#)

V jakoukoliv denní či noční hodinu si můžete rezervovat vstupenky na tel. číslo 380 331 003.

Záznamník přímo v pokladně je zapnutý trvale. Těšíme se na vaše rezervace a velkou účast na všech kulturních akcích, které pro vás KIC města [Velešín](#) připravilo.

H. Růžičková

Úterý 16.11. 18.00 hodin

Vstupné: 200,- Kč

Skupina Šlapeto se staropražskými písničkami

Tato známá pražská skupina vám přijede zazpívat svérázné písničky ze staré Prahy. Vystoupení proběhne v sále Kina ve [Velešíně](#), kde poprvé vyzkoušíme částečnou stolovou úpravu s obsluhou. Počet míst bude omezen, proto si objednávejte vstupenky co nejdříve.

Na všechna představení je zahájen předprodej od 1. října. **Můžete využít naši novou službu a objednat si vstupenky 24 hodin denně na tel. číslo 380 331 003 (záznamník)**, v pondělí a ve středu osobně v kanceláři v Kině od 8 do 17 hodin, nebo v pokladně Kina vždy 1 hodinu před promítáním (Upozornění: Zamluvené vstupenky je nutno vyzvednout nejpozději 15 min před začátkem představení, jinak propadají!!!)

POZOR ! DÁMY A PÁNOVÉ, CHCETE ZHUBNOUT ?

Zbavit se tak nadváhy nebo obezity bez diety, náročného cvičení a váhu si trvale udržet?

Tak takhle znělo motto letáčku, který rozesílalo do vašich schránek Centrum regenerace z Českých Budějovic. A protože se mi množí dotazy, ve kterých se dožadujete pořádání kurzu na hubnutí, nedalo mi to a do Centra Regenerace jsem zavolala. Vysvětlili mi, že klasický kurz pro více zájemců není efektivní, protože každý z nás je jiný, má jiný metabolismus, někdo by rád zhubnul 20 kg, někdo jenom 5 kg, takže mi nabídli jiné řešení. Jejich pomoc spočívá v individuálních konzultacích. Jedná se o hodinové posezení, kdy s Vámi lektoři proberou Vaše problémy, stravovací návyky, zlozvyky a zjistí, čeho chcete dosáhnout. Podle toho vám doporučí způsob hubnutí. Cena jedné takové hodiny je kolem 100,- Kč.

Nabízím tedy tuto službu ve [Velešíně](#). Podle vašeho zájmu by byli pracovníci tohoto centra ochotni poskytovat konzultace přímo u nás ve Velešíně. Žádám proto všechny zájemce, aby se mi nejpozději do 15. října přihlásili na tel. čísle 380 331 003 nebo osobně v kanceláři v Kině. Vše bude probíhat diskrétně. Tak neváhejte a zkuste to!

Hana Růžičková

Orientální tance - pravidelná výuka v Kině ve Velešíně

Termíny: 11.9., 18.9. 25.9., 2.10., 16.10., 23.10., 20.11. 28.11. (neděle), 4.12., 11.12.

CHARITNÍ SBÍRKA

Vincenské společenství sv. Václava pořádá jako každoročně pro Charitu Broumov sbírku použitého šatstva, oděvů, prádla, zkrátka veškerého ošacení, dále povlečení, polštáře, peřiny, drobné elektrospotřebiče, dětské hračky a novou, nepoužitou obuv. Své dary můžete přinášet do budovy Jihostroje, Budějovická č. 148 (bývalá prodejna nábytku) ve dnech: pátek 26.11.2004 v době od 14 do 20 hod. A v sobotu 27.11.2004 od 10 do 18 hodin. Vše musí být řádně zabaleno a převázáno silným motouzem v krabicích nebo pevnějších igelitových pytlích. Charita předem děkuje za Vaši pomoc postiženým a strádajícím lidem na Balkáně, Ukrajině a některých státech Afriky.

Za Vincenské společenství - Pavla Řihoutová
